

Resolució, 185/2017, de 7 de juny

Número d'expedient de la reclamació: 152/2017.

Administració reclamada: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat.

Informació reclamada: Detall i costos del dispositiu de seguretat de la Guàrdia Urbana amb motiu del Mobile World Congress 2017. Import abonat en concepte d'una taxa fiscal. Conveni subscrit amb aquest objecte.

Sentit de la resolució: Inadmissió.

Resum: L'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte de la legislació de règim local pel que fa al dret dels electes locals a obtenir informació de la seva corporació local, que deriva de la disposició addicional primera.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), els legitima per a fer ús de la via de reclamació i de l'òrgan de garantia que preveu la legislació de transparència, si ho volen. Tanmateix, cal distingir entre el dret d'accés a la informació generada o en poder dels serveis administratius, que d'acord amb el que s'ha dit podria ser emparat per aquesta Comissió en via de reclamació, del dret dels electes a obtenir resposta als precis i/o preguntes als òrgans de govern local, en relació amb el qual la GAIP no té competències revisores ja que tenen una finalitat i una regulació, tan substantiva com de procediment, diferenciades en la legislació de règim local i en el mateix Reglament del Ple de l'Ajuntament de l'Hospitalet. Un procediment de garantia instituït per l'LTAIPBG amb la finalitat de fer efectiu el dret d'accés a la informació pública, com és la Reclamació davant la GAIP, no pot ser emprat en relació amb iniciatives relacionades amb els precis i preguntes (en aquest cas, una pregunta adreçada al Ple) que es tramiten d'acord amb el procediment específic assenyalat en preceptes diferents dels que regulen l'accés a la informació per part dels mateixos electes locals i no s'emparen en el dret d'accés a la informació, sinó en altres manifestacions del dret de participació política dels electes locals sobre les quals la GAIP no ostenta competències revisores.

Paraules clau: Ajuntament. Electes locals. Seguretat. Taxa. Conveni. Precs i preguntes. Inadmissió.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El 24 de març té entrada a la GAIP la Reclamació 152/2017, presentada pel grup municipal CUP-Poble Actiu l'Hospitalet de Llobregat contra aquest Ajuntament. La reclamació ve motivada en el fet que no havien rebut tota la informació sol·licitada i que les dades que se li havien facilitat en resposta a la petició de dimensionament del dispositiu de la Guàrdia Urbana destinat al Mobile World Congress (MWC) 2017 eren contradictòries en relació amb la que havia publicat la premsa fent-se ressò d'una nota de premsa de les organitzacions sindicals locals. La reclamació annexa còpia de l'escrit de formulació de les preguntes, que es detalla en l'antecedent següent, així com de la resposta rebuda contra la que es reclama. La reclamació declina seguir el procediment de mediació.

2. La petició d'informació que és a l'origen de la reclamació, segons fa constar el grup municipal reclamant, és una pregunta de data 14 de febrer de 2017 formulada pel seu portaveu expressament a l'empara de l'article 55 del Reglament del Ple de l'Ajuntament de l'Hospitalet per a la seva resposta en el Ple ordinari següent, que demanava conèixer els detalls del dispositiu especial de la Guàrdia Urbana que era previst que realitzés el servei al voltant de la futura celebració del Mobile World Congress; l'import abonat per Fira de Barcelona l'any 2016 en concepte de taxa derivada de l'ordenança fiscal núm. 2.07 i la previsió de facturació per a l'any 2017, així com el conveni entre l'Ajuntament de Barcelona, la Fira de Barcelona i l'Ajuntament de l'Hospitalet per donar cobertura a la col·laboració i aportació de recursos municipals en matèria de seguretat al voltant d'aquell esdeveniment.
3. El 27 de febrer de 2017 el Tinent Alcalde de l'Àrea de Seguretat, Convivència i Civisme de l'Ajuntament registra de sortida l'escrit de resposta a la pregunta indicada a l'antecedent anterior, que segon s'hi fa constar ha de ser contestada en el Ple Ordinari que se celebrarà el 28 de febrer. L'escrit detalla la dotació operativa del servei de la Guàrdia Urbana prevista en cadascuna de les dues fases, una primera del 25-26 de febrer i una segona del 27 de febrer al 2 de març; fa constar, igualment, que no hi ha cap conveni entre les parts i amb l'objecte que es demanava, i, finalment, annexa un informe de l'Àrea d'Hisenda i Recursos Generals de l'Ajuntament que desestima l'accés a la informació relativa a l'import abonat en concepte de la taxa derivada de l'ordenança fiscal 2.07 emparant-se en el caràcter reservat de la informació que li atribueix l'article 95.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que n'exclouria la cessió.
4. El 10 d'abril de 2017 la GAIP comunica a la persona reclamant que han tingut entrada les seves reclamacions, identifica la persona responsable de la seva tramitació i li indica els propers tràmits que se seguiran i les dades de contacte electrònic, per si vol fer-ne el seguiment. En la mateixa data, trasllada a l'Ajuntament la reclamació i li demana que, dins d'un termini de 10 dies, emeti un informe i li trameti còpia de l'expedient relatiu a la sol·licitud d'informació.
5. El 27 d'abril de 2017 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament, el qual fa constar que ja es va donar resposta a la informació relacionada amb els efectius de la Guàrdia Urbana que integraven el dispositiu de seguretat assignat al MWC, en relació amb la qual desmenteix que sigui contradictòria amb la facilitada a la premsa, com afirma el grup municipal reclamant, ja que la discrepància numèrica prové del fet que en la resposta que se li va donar al reclamant els efectius estaven distribuïts per torns i dies, mentre que la nota de premsa es facilita el nombre total d'agents i comandaments destinats durant tot el congrés. En relació amb la segona pregunta, relativa a la taxa, es reafirma en el caràcter reservat de la informació tributària i, finalment, pel que fa a la darrera pregunta, s'insisteix en què, com ja es va comunicar al grup municipal reclamant amb data 27 de febrer, no existeix cap conveni o acord oficial.

6. El 15 de maig de 2017 es va traslladar l'informe rebut de l'Ajuntament al grup reclamant, que no ha efectuat cap al·legació al respecte.

Fonaments jurídics

1. Sobre l'admissibilitat de les Reclamacions.

Segons es desprèn dels antecedents, la Reclamació es fonamenta en una pregunta per a ser resposta oralment al Ple municipal, a l'empara de l'article 55 del seu Reglament, formulada pel portaveu d'un grup municipal..

A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLMRLC), aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, entenent que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte de la legislació de règim local pel que fa al dret dels electes locals a obtenir informació de la seva corporació local, que deriva de la disposició addicional primera.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), els legitima per a fer ús de la via de reclamació i de l'òrgan de garantia que preveu la legislació de transparència, si ho volen. Tot això, sens perjudici ni detriment de les accions que puguin impulsar davant la jurisdicció contenciosa administrativa i, eventualment, davant del Tribunal Constitucional. Així, l'aplicació supletòria de l'LTAIPBG en relació amb la legislació de règim local comporta un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació dels electes locals, ja que els ofereix la possibilitat d'acudir a la garantia específica que en aquella legislació es preveu per a tota la ciutadania, i que amb més raó encara ha de posar-se a l'abast dels electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució.

Tanmateix, cal distingir entre el dret d'accés a la informació generada o en poder dels serveis administratius, que d'acord amb el que s'ha dit podria ser emparat per aquesta Comissió en via de reclamació, del dret dels electes a obtenir resposta als precís i/o preguntes als òrgans de govern local, en relació amb el qual cal plantejar-se si la GAIP té competències revisores, ja que tenen una finalitat i una regulació, tan substantiva com de procediment, diferenciades en la legislació de règim local i en el mateix Reglament del Ple de l'Ajuntament de l'Hospitalet .

Efectivament, la normativa de règim local fa una regulació diferent per a les figures dels precís i de les preguntes de la que la mateixa legislació estableix per a l'accés dels electes locals a la informació. La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LRBRL) regula el dret dels electes a formular precís i preguntes al Ple per part dels grups municipals al seu article 46.e) i ho emmarca en les funcions de control al govern; en canvi, l'article 77 regula el seu dret d'accés a la informació i

l'obligació de que aquestes sol·licituds siguin resoltes en el termini màxim de cinc dies. En el mateix sentit, el TRLMRLC dedica l'article 164 a regular amb un cert detall el dret dels electes locals a la informació, mentre que el seu dret a formular precis i preguntes i a la participació en els òrgans col·legiats és regulat a d'altres preceptes (articles 98 a 103 i 165). Finalment, i d'acord amb aquest marc legal, també en el Reglament del Ple de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, es fa una regulació diferent i diferenciada del que és el dret dels seus regidors i regidores a la informació, que és objecte de regulació molt detallada en el seu article 11, dins del Capítol 1 del Títol 1 dedicat a l'estatut dels membres de la corporació, i que segon s'hi expressa té per objecte "els antecedents, els expedients, les dades o informacions que obrin en poder dels serveis municipals", del a que es dona en el mateix Reglament als precis i les preguntes, que venen regulats al seu article 55, en el capítol 4 del Títol II, dedicat a la participació i el control i la fiscalització pel ple de la resta dels òrgans de govern, l'objecte de les qual pot abastar la interrogació sobre un fet o sobre si es prendrà o s'ha pres qualsevol decisió sobre un tema de competència municipal. Per tant, des d'un punt de vista substantiu, un i altre dret tenen objectes diferents i responen a lògiques diferents, per bé que, certament, en ocasions poden confluïr .

Des del punt de vista procedimental s'aprecien més clarament les diferències: mentre que les sol·licituds d'informació són objecte d'una regulació procedimental precisa per la legislació de règim local (fins al punt de garantir que han de ser objecte de resolució administrativa, que es presumeix estimatòria en cas de silenci administratiu), els precis i preguntes, fins i tot si es preveu que tinguin una resposta obligatòria com fa el Reglament del Ple de l'Ajuntament de l'Hospitalet en el seu article 55.5, no està clar que s'hagin de resoldre per acte administratiu i menys encara que la manca de resolució expressa dins de termini tingui efectes estimatoris, com és el cas de les sol·licituds d'informació.

Els precis i preguntes, doncs, són iniciatives de naturalesa molt més política que estrictament jurídica, sovint vinculades al desenvolupament de les sessions dels òrgans col·legiats, fins al punt que poden formar part del seu ordre del dia, amb continguts usualment més relacionats amb l'impuls (els precis) o control del capteniment (les preguntes), que amb la sol·licitud d'informació, i el seu objecte pot abastar el requeriment d'elaborar informació sobre un assumpte determinat o demanar informació de futur, sense haver de limitar-se, com passa amb les sol·licituds d'informació en sentit estricte, a accedir a la informació preexistent; probablement per això, el termini donat per resoldre els precis i preguntes és substancialment més llarg que el previst per a satisfer les sol·licituds d'informació.

Els arguments anteriors porten a concloure, i així ho ha establert la GAIP en diferents Resolucions, la primera la Resolució 66/2017, de 22 de febrer, que un procediment de garantia instituït per l'LTAIPBG amb la finalitat de fer efectiu el dret d'accés a la informació pública, com és la reclamació davant la GAIP, no pot ser emprat en relació amb iniciatives relacionades amb els precis i preguntes (en aquest cas, una pregunta adreçada al Ple) que es tramiten d'acord amb el procediment específic assenyalat en preceptes diferents dels que regulen l'accés a la informació per part dels mateixos electes locals i

no s'emparen en el dret d'accés a la informació, sinó en altres manifestacions del dret de participació política dels electes locals sobre les quals la GAIP no ostenta competències revisores.

Sobre la base d'aquestes consideracions, és procedent inadmetre a tràmit la reclamació sense pronunciament sobre el fons de la qüestió.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de juny de 2017, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 152/2017 perquè es fonamenta en una pregunta al Ple feta a l'empara i d'acord amb el procediment fixat per als precis i preguntes, i no en una sol·licitud d'informació.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 152/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 7 de juny de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.